

بررسی زمان پیوندزنی و بستر کالوسزایی در پیوندهای زینی و جانبی در گردوی ایرانی

سلگی موسی^۱، علی عبادی^۲ و ذبیح اله زمانی^۲

۱ گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان ۲ گروه باغبانی دانشکده کشاورزی
دانشگاه تهران

این تحقیق در سالهای ۸۰-۱۳۷۹ در دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران انجام شد. در این تحقیق طرح آزمایشی بصورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۲ تکرار انجام شد. تعداد نهال پیوندی در هر تیمار در هر تکرار ۲۰ عدد بود.

در این تحقیق تأثیر دو زمان پیوندزنی (یکم دیماه و چهارم بهمن ماه سال ۱۳۷۹) و دو نوع بستر کالوسزایی در محل پیوند (بستر دارای پاکرما و بستر بدون پاکرما) درگیری و موفقیت پیوندهای جانبی و زینی در دو طرح مجزا در گردوی ایرانی بررسی شد. در این پیوندها پایه‌ها یکساله بوده و پیوندکها از ژنوتیپ ضیاآبادی بودند.

در پیوندهای جانبی نتایج نشان داد که زمان پیوند تأثیر بسزایی بر گیرایی پیوند داشته و اختلافات در سطح ۱٪ معنی‌دار شده و این در حالی است که نوع بستر کالوسزایی در محل پیوند و اثر متقابل زمان پیوندزنی در نوع بستر کالوسزایی تأثیری نشان ندادند. در این آزمایش بهترین نتیجه با میزان گیرایی ۶۵٪ در زمان اول (یکم دیماه) و بستر کالوسزایی گرم (دارای پاکرما) حاصل شد. در پیوندهای نوع زینی هیچکدام از عوامل مورد آزمایش در هیچکدام از سطوح معنی‌دار نشدند.